

Umiddelbare kommentarer til brevet fra 10.kontor, Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen v/ Kjeld Rothenberg og Unna Madsen, af 9.4.99.

Svarbrevet er en ren afvisning af videre dialog. Utroligt skuffende. Afvisningen begrundes med, at der er en række forvaltningsmæssige krav, der skal være opfyldt, samt at 10.kontors målgruppe er unge under 18 år, mens vores, Gaderummet og Regnbuens, er unge over 18 år.

1. Det sidste først: Det var fra starten klart for 10.kontor, v/ Kjeld Rothenberg og Unna Madsen, at vores målgruppe var unge over 18 år. Eksplicit gjorde vi opmærksomt på, at det var undtagelsen, hvis vi havde med unge under 18, år at gøre. Derfor undrer det os dybt, at disse embedspersoner ikke allerede fra starten af, for snart et år siden, henviste os videre til nogen, der så kunne tage vores sag. Vi føler os ført bag lyset.

2. Vi er helt på det rene med, at der er forvaltningsmæssige krav, der skal opfyldes. Det regner vi med, at vi godt kan finde ud af at realisere, men 10.kontor har aldrig nævnt eller specificeret sine krav, så vi har haft mulighed for konkret at gå ind i dem. Så vi ved ikke, hvad vi afvises på! Aktuelt klarer vi krav, på det økonomiske område, gennem administration af stedets økonomi på over kr.400.000. På 2.år har vores statsautoriserede revisor godkendt det samlede regnskab uden nogen anmærkning. Og vi mener også at kunne administrere større midler med samme forsvarlige brug som idag. Og administration i en større og mere formaliseret ramme, vil vi også kunne finde ud af.

Sagen er snarere, at 10.kontor ikke ønsker at gå i dialog ud fra den nuværende organisationsmodel i Gaderummet-Regnbuen, hvor ansatte og frivillige tænkes værende stab og servicepersoner for ungegruppen som brugergruppe. Som fix-punkter har 10.kontor derimod et "enten-eller": enten gøres hele Gaderummet-Regnbuen til en kommunal institution, eller også må vi forblive et rent frivilligt projekt, med bevarelse af vores uafhængighed.

Vores oprindelige udgangspunkt for kontakt til Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, med anmodning om midler til arbejdskraft, plus lidt tilskud til driften, således at vi kunne fortsætte et positivt arbejde med unge udstødte, som ellers ikke kunne eller blev hjulpet til anden side, er aldrig nogen sinde blevet diskuteret eller kommenteret fra 10.kontors side. Vi har forsøgt at snakke, vi har tegnet og vi skrevet og skrevet - men intet indholdsmæssigt er kommet den anden vej.

10.kontor skriver til sidst, at de har undersøgt om kontoret indenfor Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen, der har med psykisk syge unge over 18 år, skulle være interesseret i dialog med os. Men nej. Det er de ikke, skriver 10.kontor.

Det hele er dog lidt grotesk. For det er ikke kun eksistensen af psykisk syge, der begrundes stedet. Det er meget-meget bredere. Det er problemer og konflikter i livsførelse set som en unge-generation, der hanker op i sig selv og hinanden. Det er overvindelse af marginalisering og udstødning, og af de psykiske og sociale konsekvenser, der er forbundet hermed. Og dette har 10.kontor også vidst fra starten. Vi nævnte, at vi ikke rigtigt hørte hjemme i nogen eksisterende kasser i forvaltningen, ligesom de unge selv i Gaderummet-Regnbuen. Dette var eet af de store problemer, som vi mente 10.kontor måtte tænke med på en løsning af. Men nej.

Tilbage står vi med en kæmpe lang næse: Vi har i næsten et år været i forhandling med 2 embedspersoner i 10.kontor, hvis arbejdsområde er et helt andet end vores. Lige meget hvilke problemer og forskelligheder en sådan forhandling ville løbe ind i, så er selve udgangspunktet fra 10.kontors side fuldt tilstrækkeligt til, at der ikke kan komme noget positivt resultat ud af forhandlingerne. Vi nægter at tro, at manglende resultat var tilsigtet fra Familie- og Arbejdsmarkedsforvaltningen. Men hvad skal vi ellers tro?

Gaderummet-Regnbuen
10.april 99